

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/100/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010263
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3515010263.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeburu a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. novembra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

R. R.
nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E., Ul. T. č. XXX/XX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/91/2015-376 zo dňa 28.08.2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody a zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu na ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaný R. R. o d s u d z u j e podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., k úhrnnému trestu odňatia slobody na 3 (tri) roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. z dôvodov § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. sa obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť zúčastniť sa sociálneho výcviku s protidrogovou tematikou.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/91/2015-376 zo dňa 28.08.2015 bol obžalovaný R. R. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písm. d) Trestného zákona, pretože od presne nezisteného času najneskôr od jesene roku 2014 do dňa 01.03.2015 do 02.25 hod. si neoprávnene od neznámej osoby z D. a doposiaľ nezistených miest, naposledy zo slepej schránky umiestnenej pri jazere v T. E., zadovažoval, prechovával a následne na rôznych miestach v D., náhodne za rôzne sumy, predával doposiaľ neustálenému počtu osôb metamfetamín (pervitín) v rôznych množstvách, pričom dňa 01.03.2015 v čase o 02.35 hod. v U. G.

nad H. na G. ul. pred vjazdom na čerpaciu stanicu M., kde o 02,30 hod. po predchádzajúcej výzve podľa § 89 ods. 1 Tr. por. vec jeden ks vydal plastového uzatváracieho vrečka s obsahom bielej nešpecifikovanej kryštalickej látky o hmotnosti 6,6 gramu, pričom podľa znaleckého posudku KEÚ PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz Bratislava, sp. zn. ČES:PPZ-KEÚ-BA-EXP-2015/3511 bolo zistené, že v predložennom vrečku s tlakovým uzáverom sa nachádzal kryštalickej materiál s hmotnosťou 6,099 gramu, ktorý obsahoval metamfetamín s priemerným zastúpením 78,6 %, pričom uvedené množstvo obsahovalo 4.794 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 120 až 479 obvykle jednorazovým dávkam drogy a metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok; v bode 2) z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože ako vodič dňa 01.03.2015 v čase o 02,25 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. A. E., EČ: T. XXX K., v obci U. G. nad H. po Ul. G., v smere od Ul. D., smerom na čerpaciu stanicu M., napriek tomu, že mu v tom čase bola rozsudkom Okresného súdu v Piešťanoch, sp. zn. 2T/50/2013 zo dňa 24.06.2013 právoplatným dňa 24.06.2013, činnosť vedenia motorového vozidla na dobu v trvaní 3 roky zakázaná.

Bol za to odsúdený podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré smerovalo proti výroku o treste. V dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ mu vzhľadom na jeho vyhlásenie o vine nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Podľa jeho názoru v jeho prípade prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami. Ďalej poukazoval na to, že má maloletého dvojročného syna, o ktorého sa chce starať, vychovávať ho a odvolaciemu súdu predložil aj prísľub pre prijatie do zamestnania. Aj keď v minulosti bol súdne trestaný, odsúdenie má zahladené, ale nikdy sa nedopustil drogovej trestnej činnosti. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a povolil mu podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody s uložením probačného dohľadu so skúšobnou dobou, za uloženia primeraných obmedzení a povinností ako súčasť probačného dohľadu.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolaniu obžalovaného je potrebné vyhovieť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine a odvolací súd preskúmal dôkaznú situáciu najmä z hľadiska chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo takýto postup. V spisovom materiáli sa nachádza celá rada dôkazov preukazujúcich trestnú činnosť obžalovaného, a teda jeho vyhlásenie o vine má oporu v dôkaznej situácii a bolo ho možné prijať.

Odvolací súd však pri svojom rozhodovaní o odvolaní obžalovaného dospel k záveru, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ pri rozhodovaní o treste priznal obžalovanému iba jednu poľahčujúcu okolnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Túto poľahčujúcu okolnosť je možné akceptovať v prípade, že páchatel sa k trestnej činnosti prizná v prípravnom konaní, resp. na hlavnom pojednávaní a po vykonanom dokazovaní v rámci posledného slova trestnú činnosť aj oľutuje. Pokiaľ však páchatel na

hlavnom pojednávaní dá vyhlásenie o vine a súde prvého stupňa odpadne dokazovanie ohľadne viny, podľa názoru odvolacieho súdu je mu potrebné jednoznačne priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, v tomto prípade súdu. Na základe tohto pochybenia súdu prvého stupňa teda odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a s ním súvisiacom výroku o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody.

Keďže odvolaciemu súdu nič nebránilo, aby na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, rozhodol vo veci sám rozsudkom tak, ako to má na mysli ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd po priznaní ďalšej poľahčujúcej okolnosti obžalovanému v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák. zvažoval, aký trest obžalovanému uložiť tak, aby bol splnený jeho účel vyžadovaný § 34 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a jeho snahu zaradiť sa do riadneho života, zamestnať sa a starať sa o maloletého syna, ako aj vzhľadom na to, že v jeho osobe išlo o prvý prípad v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou, že v dvoch predchádzajúcich odsúdeniach k podmieneným trestom bolo vyslovené, že sa osvedčil a teda sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, dospel odvolací súd k záveru, že u tohto obžalovaného môže byť dosiahnuté splnenie účelu trestu aj jeho podmieneným odkladom, ale za súčinnosti probačného a mediáčného úradníka. K takémuto rozhodnutiu odvolací súd dospel napokon aj vzhľadom k tomu, že na osobu obžalovaného už bolo vplývajúce výkonom väzby v trvaní viac ako 8 mesiacov, čo sa prejavilo v tom, že obžalovaný sľúbil odvolaciemu súdu, že sa už nikdy nedopustí akéhokoľvek protiprávneho konania.

Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a o zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že obžalovanému priznal ďalšiu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák., uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby § 172 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 3 rokov, ale s probačným dohľadom s pomerne citeľnou skúšobnou dobou na 3 roky, za súčasného uloženia povinnosti spočívajúcej ako súčasť probačného dohľadu zúčastniť sa sociálneho výcviku s protidrogovou tematikou. Je len samozrejmé, že v rámci podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody bude musieť obžalovaný vykonávať aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá, tak ako mu bol tento rozsudkom súdu prvého stupňa uložený, ale najmä podrobiť sa ochrannému protitoxikomanickému liečeniu ambulantnou formou.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.